

РЕШЕНИЕ

№ 1321

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10393** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на С. Л. А. против Решение № 3555 от 27.09.2022 г., постановено по НАХД № 9198/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008746 от 13.05.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 100 (сто) лева за извършено административно нарушение на чл. 119, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В жалбата се излагат съображения за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждане на делото от въззивния съд, довело до ограничаване правото на защита на касатора – лишаване от възможност да ангажира доказателства в подкрепа на тезата си. Твърдят се допуснати нарушения както при констатиране на административното нарушение, така и при издаване на наказателното постановление, които според касатора са основание за отмяна на обжалвания съдебен акт, а и на наказателното постановление. Прави се искане, съдът да разпореди връщане на контролния талон на касатора, иззет при съставянето на Акта за

установяване на административно нарушение. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на решението на въззивния съд.

Отвeтникът по жалбата – началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР не се е възползвал от правото на отговор и не се представлява в касационното производство.

Касаторът редовно уведомен не участва и не се представлява в съдебното производство пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 12.10.2022 г., а жалбата е заведена в СРС на 26.10.2022 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията в събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя, на колегата му от СДВР - свидетел при констатиране на административното нарушение и съставянето на АУАН, както и на майката на жалбоподателката – очевидец на случилото се и приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 05.05.2022 г. в [населено място], около 09,00 ч. жалбоподателката С. А. управлявала лек автомобил „Х. С.“ с ДК [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица], в посока от [улица]към [улица]. При преминаване през пешеходна пътека тип „Зебра“, обозначена с пътен знак Д17 и пътна маркировка М8.1 на [улица]и [улица], касаторката не пропуснала стъпил на пешеходната пътека и предприел пресичане пешеходец по посока от лявата страна на автомобила. Поведението на водача е възприето от служители на СДВР – свидетелите Б. и Р., които се движили със служебен автомобил в същото направление, непосредствено след автомобила на жалбоподателката А.. На подаден звуков и светлинен сигнал, водачът А. спряла управлението от нея автомобил на указаното ѝ от служителите на СДВР място. При проверката е установено, че на задната седалка в автомобила пътувало и друго лице – свид. Т. А. – майка на касатора.

В съставения на 05.05.2022 г. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА, № 581067, поведението на водача на МПС – лек автомобил „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] е квалифицирано като нарушение на задължението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП – „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци като намали скоростта или спре.“. Актът е връчен на касатора непосредствено след съставянето му – 05.05.2022г. като в бланковата разписка, удостоверяваща този факт, е отразена и правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Към материалите в административната преписка е приложена справка - картон на водача С. А., която съдържа данни за издадените ѝ свидетелства за управление на МПС, придобитите категории, контролните точки, с които е разполагала към съответни периоди след първоначалното придобиване на правоспособност, наложените административни наказания и принудителни административни мерки за нарушения на правилата за движение по ЗДвП и ППЗДвП. Приложени са и документи, удостоверяващи компетентността на длъжностните лица, съставили Акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на същия наказателно постановление. В мотивите на наказателното постановление е отразено, че подаденото, на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, възражение вх. № 433200-47474 от 10.05.2022 г. е разгледано по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и е прието за неоснователно.

Към преписката не са приложени доказателства за връчване на наказателното постановление на касатора. Информация в този смисъл е отразена в съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата на въззивния съд. Според същата НП е връчено на 17.06.2022 г., а жалбата е подадена с пощенско клеймо от 29.06.2022 г. и е заведена в деловодството на ОПП-СДВР на 01.07.2022 г.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на актосъставителя Ц. Р. и свидетеля на констатираното нарушение К. Б.. Въз основа на тези доказателствени източници и частично кредитираните показания на майката на касатора – свид. Т. А. е направил изводите си относно законосъобразното спазване на процедурата по констатиране на административното нарушение с АУАН и санкционирането му с издаденото НП. Приел е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност, съгласно заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. издадена от министъра на вътрешните работи.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно и допустимо, при обективно и всестранно изяснени фактически обстоятелства от значение за прилагане на материалния закон. Възраженията срещу наложената санкция са свързани с фактическите обстоятелства, въз основа на които е установено административното нарушение. Твърденията на касатора – водач на МПС, че неизпълнението на задължението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП се дължи на ограничаващи видимостта движещи се от лявата страна на автомобила други превозни средства правилно са оценени като неподкрепени с доказателства, а и противоречащи на обективните условия, при които е констатирано нарушението.

Неоснователни са и оплакванията в касационната жалба за допуснато нарушение в хода на въззивното производство, ограничило правото на лична защита на санкционираното лице. В протокола от проведеното на 12.09.2022 г. съдебно заседание е отразена предоставената възможност на жалбоподателката да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си – по нейно искане е разпитана като

свидетел майка ѝ – Т. А. – пътувала в автомобила на дъщеря си към момента на констатиране на административното нарушение, както участието ѝ при провеждане на процесуалните действия – разпитите на свидетелите Р. и Б..

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че цитираната като нарушена в НП норма на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение, което не е било изпълнено от касатора. Спазени са и формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на Акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление, с което е обезпечено ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Приложената от административно наказващия орган санкционна норма – чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП напълно съответства на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, чиято обществена опасност правилно е преценена като неотговаряща на критериите в разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3555 от 27.09.2022 г., постановено по НАХД № 9198/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 129 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.